

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník VI.

Ř Í J E N 2012

č. 10

Společný zpravodaj farností Újezd a Horní Lhota. Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků

ROK VÍRY

Zveřejněným apoštolským listem *Porta fidei* Benedikt XVI. vyhlásil **Rok víry**, který bude zahájen 11. října 2012, tedy v den 50. výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu a skončí 24. listopadu 2013 na slavnost Krista Krále.

V úvodu listu Benedikt XVI. vysvětluje motivace, které jej vedly k této pastýřské iniciativě: „Nezřídka se stává – čteme v listu – že křesťané mívají větší starost o sociální, kulturní a politické důsledky svého snažení a víru pokládají za samozřejmý předpoklad společného života. Ve skutečnosti však tento předpoklad už nejenže nemá takovou váhu, ale často bývá dokonce popírán. Zatímco v minulosti bylo možno rozpoznat jednotné kulturní tkanivo, široce akceptované i s jeho odkazy na víru a na hodnoty inspirované vírou, dnes už se ve velkých sektorech společnosti nezdá, že je tomu tak. Je to způsobeno hlubokou krizí víry, která postihla mnoho lidí“ (č.2).

Benedikt XVI. pak připomněl stejnou iniciativu papeže Pavla VI., který roku 1967 vyhlásil Rok víry jako »důsledek a požadavek vyplývající z koncilu«, vědom si tehdejších těžkostí, zejména pokud jde o vyznávání pravé víry a její správnou interpretaci. „Usoudil jsem, píše dále papež, že vyhlásit Rok víry v den 50. výročí zahájení Druhého vatikánského koncilu, by mohla být vhodná příležitost pro porozumění textů, jež nám zanechali koncilní otcové... Pokud budeme koncil číst a přijímat pod vedením správné hermeneutiky, může být a stále více se stávat velkou silou církevní obnovy, které je neustále zapotřebí“ (č.5)

Rok víry je tedy výzvou k autentickému a novému obrácení k Pánu, jedinému Spasiteli světa – pokračuje níže Benedikt XVI.: „Víra roste, je-li žita jako zkušenost obdržené lásky a je-li sdílána jako zkušenost milosti a radosti“ - a připomíná pak slova sv. Augustina: »Věřící se posilují vírou«. ...Není jiná možnost k osvojení si jistoty o vlastním životě než svěřovat se v pokračujícím růstu do rukou lásky, jež je zakoušena stále více, protože má původ v Bohu“ (č.7).

Samotné vyznání víry, píše dále Benedikt XVI., je úkon osobní i komunitní. A prvním podmínkou víry je církev. Ve víře křesťanského společenství každý přijímá křest, účinné znamení, kterým se začleňuje do věřícího lidu a dostává se mu spásy, jak praví Katechismus katolické církve (167): „»Věřím« (apoštolské vyznání víry): to je víra církve, kterou osobně vyznává každý věřící, zvláště při křtu. »Věříme« (nicejsko-cařihradské vyznání víry v řeckém originále): to je víra církve, kterou vyznávají biskupové shromáždění na koncilu nebo liturgické společenství věřících v běžném životě. »Věřím«: tak také církev, naše matka, odpovídá Bohu svou vírou a učí nás říkat »Věřím«, »Věříme«“ (č.10).

Papež poukazuje na *Katechismus katolické církve*, ve kterém všichni mohou nalézt cennou a neodmyslitelnou pomůcku k systematickému poznání obsahu víry a k jejímu každodennímu životu. Právě Rok víry by proto měl být místem snahy znovu objevit a studovat základní obsahy víry, které nalézají v *Katechismu katolické církve* svoji systematickou i organickou syntézu. Právě v našem kulturním kontextu, zdůrazňuje Benedikt XVI. může *Katechismus katolické církve* být tím pravým nástrojem pro podporu víry. „Víra je totiž více než kdy v minulosti podrobena mnoha otázkám vyplývajících ze změněné mentality, která zvláště dnes redukuje oblast racionálních jistot na pouhé vědeckotechnické poznatky. Církev se však nikdy nebála ukazovat, že mezi vírou a autentickou vědou nemůže existovat žádný konflikt, protože obě, byť odlišnými cestami, směřují k pravdě.“ (č.12).

Rok víry je podle Benedikta XVI. také vhodná příležitost k zintenzivnění svědectví čínorodé lásky, protože bez skutků je víra mrtvá.

V závěru apoštolského listu *Porta fidei* Svatý otec cituje pobídku, kterou apoštol Pavel na sklonku svého života adresoval svému učedníkovi Timotejovi, totiž „usiluj o víru“ se stejnou vytrvalostí jako v dětství (srov. 2 Tim 2,22; 3,15), a vybízí, abychom se všichni cítili jejími adresáty a nikdo se nestal líným ve víře.

Převzato.

Apoštolát modlitby

Denní modlitba apoštolátu:

Nebeský Otče, kladu před tebe celý dnešní den. Přináším ti v něm své modlitby, práce, radosti i utrpení ve spojení s Ježíšem Kristem, který ve mši sv. neustále zpřítomňuje oběť sebe samého za záchranu světa. Duch svatý, který jej vedl, kéž je i mým průvodcem a vyzbrojí mě silou pro svědectví o tvé lásce. To vše přináším jako svou nepatrnou oběť spolu s Pannou Marií, Matkou našeho Pána a Matkou církve, zvláště na úmysly, které nám předkládá Svatý otec a naši biskupové na měsíc:

Úmysl všeobecný: Aby se nová evangelizace rozvíjela v nejstarších křesťanských zemích.

Úmysl misijní: Aby slavení Světového dne modliteb za misie vyústilo v obnoveném závazku k evangelizaci.

Úmysl národní: Aby pomazání ke královskému kněžství nás uschopňovalo pro službu církvi a světu.

Z FARNÍCH MATRIK :

Svou společnou cestu životem začali v měsíci září 2012 před Božím oltářem:

Zdeněk Častulík	Drnovice
Kateřina Lukášová	Drnovice
Vlastimil Húšť	Vysoké Pole
Kateřina Strušková	Vysoké Pole
Přemysl Studeník	Vizovice
Markéta Zábojníková	Slopné
Ondřej Remeš	Dolní Lhota
Eliška Večeřová	Slopné

Růženec

S modlitbou je to jako s láskou. Na počátku mnoho slov a dohadování. Pak nastane ticho a každé slovo je dlouho vyčkávané. V nesnázích postačí gesto, pohled, malé nic. Stačí, že se milujeme. Dostaví se chvíle, kdy jsou slova zbytečná, ale rozjímání se nám také nedaří, zdá se nám nemožné. A to je vhodný čas pro jednoduchou modlitbu, čas, kdy duše spočine na Bohu obyčejným, oddaným pohledem, který často provází vyprahlost a utrpení. V tu dobu vzkvétá takzvaná litaniová modlitba, která je nekonečným opakováním stejných výrazů, chudá na slova, ale bohatá obsahem. „Zdravas, Maria...“, „Ježíši, miluji Tě...“, „Pane, smiluj se nade mnou...“. Tehdy je nevhodnější doba na růženec. Oblíbíme si ho jako jednu z nejdokonalejších modliteb.

Když jsem žil v Evropě, často jsem se účastnil živých debat o výhodách nebo nevýhodách růžence. Avšak nakonec mě žádná z těchto diskusí plně neuspokojila. Až na poušti jsem pochopil, že ti, kdo diskutují o růženci, ještě vůbec nepochopili ducha této modlitby.

Růženec patří k těm druhům modliteb, které předcházejí nebo provázejí kontemplativní modlitbu Ducha. Ať při něm rozjímáte nebo ne, ať jste při něm více či méně rozrztí, jestliže ho hluboce milujete, a není tudíž dne, kdy byste se ho nepomodlili – pak to znamená, že jste opravdovými lidmi modlitby. Růženec je jako ozvěna vln, které narážejí na břehy, na břehy Boží: „Zdráva, Maria..., Zdravas, Maria..., Zdravas, Maria...“.

Je jako ruka nebeské Matky houpající naši kolébku. Je znamením, že jsme zanechali všech náročných lidských úvah o modlitbě, abychom s konečnou platností přijali naši malost a ubohost. Růženec je cílem, nikoli výchozím bodem. Růženec je modlitba duchovní zralosti.

(podle Carla Carretta připravil V. Ulrich)

Ministrantská pouť 2012 na Velehradě

V sobotu 8. září se ministranti celého děkanátu, a tedy i naší farnosti, zúčastnili ministrantské pouti na Velehradě. Všech 28 ministrantů z našich farností (Újezd a Horní Lhota) a 5 rodičů bylo dopraveno na toto moravské poutní místo společným autobusem pro celý děkanát. Vyjždělo se sice časně ráno, avšak nenašel se snad nikdo, komu by to vadilo, neboť se mohl v autobuse dostat. ☺ Po příjezdu proběhla registrace, ti hladovější z nás posnídali, a pomalu jsme se připravovali na mši sv., která začínala v 10:00. Do baziliky jsme vešli v průvodu čítajícím všechny účastníky této pouti (dovolují si tipnout několik set až tisíc ministrantů). Mši sv. sloužil P. Jaroslav Knichal, biskupský vikář pro pastorační v Armádě ČR. Jedním z koncelebrujících byl i náš novokněz P. Stanislav Trčka. Po mši sv. bylo od 11:40 až do 15:30 pásmo soutěží a her. Po skupinkách jsme chodili na stanoviště, kde pro nás byly připraveny různé ukázky (např. Policie ČR nám předváděla své zbraně), soutěže (např. v poznávání

liturgických předmětů) a hry (např. fyzicky náročné PUZZLE s přenášením mladších ministrantů na zádech). Během tohoto programu se doplnily síly obědem. V 16:00 byla tato pouť ukončena společnou adorací. Mohli jsme tedy na konec této úžasné akce poděkovat Ježíši, že se nám nic nestalo, a poprosit jej zároveň o sílu k plnění naší služby. V domnění, že něco dostaneme za všechny posbírané podpisy ze všech stanovišť, jsme se dozvěděli, že tento sběr podpisů byl pouze pro náš dobrý pocit. Takže s tímto dobrým pocitem, nádhernými zážitky a malým dárkem, který všem udělal velkou radost, se všichni vraceli domů. Mám-li mluvit sám za sebe a snad i za všechny účastníky této pouti, myslím, že jsme si to všichni pořádně užili a už teď se těšíme na další ročník.

Vojtěch Chupík

Z pamětní knihy farnosti Újezd

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání ThDr. P. Jaroslava Studeného, faráře a administrátora farnosti v letech 1984 – 1990

P. ThDr. Jaroslav Studený, blahé paměti náš předchozí zdejší farář vzpomíná, jak v malé farnosti na úpatí výšiny s hradem Helfštejnem poprvé jako mladý kněz poznal, jakých obětí jsou schopni naši věřící pro svůj farní kostel a kolik nadšení probudí ve farnosti společná práce na jeho opravě. Po celý další život si připomínal nadšení v této první jeho farnosti, a kdykoli si ho připomněl, měl odvahu pustit se do oprav také v jiných farnostech.

No, a v té naší farnosti se mu toho všeho dostalo, jak praví naši blízcí sousedé nedaleko za Vlárským průsmykem „neurekom“. Vždyť tyto opravy, jak píše, obstarával s nevypověditelnou, přímo dětskou radostí, že něco koná pro Boha a že tolik lidí se pro něho s nadšenou láskou obětuje. A za to vše, jak píše ve vězení, i v práci se setkával s pohrdáním úřadů a někdy i od kněží. Setkal se jak s vděčností i žárlivou nenávisť, která každý jeho krok vykládala ve zlém. Musel vyslechnout slova a názvy, která není možno psát... a vyznává, jak to vidí na konci života. Přesto říká: „Otče, odpusť jim.“

Jako kněze a vzdělaného teologa ho však tížila obecná nejednota. Cituje myšlenku, že koncil šel až na nejzažší hranici, která je dnes možná. Jak máme jít dál? Nevíme to. Nyní stojíme na této hranici a nemůžeme dál, protože jsme ještě zdaleka neprošli všemi krajinami a neudělali je svými, kterými by koncil prošel. Je třeba ještě mnoho vykonat v našich diecézích, v našich farnostech, od člověka k člověku v každodenním životě. Ale neustále budeme narážet na tuto nepřekonatelnou hranici. Věrnost víře, která je nám vlastní, brání nám k nim, protože katolík nemůže přestat být katolíkem, evangelík evangelíkem, pravoslavný pravoslavným. Jediná církev Kristova je právě tak katolická – univerzální jako evangelická, odpovídající evangeliu, jakož i pravoslavná – ortodoxní. Ale jak překonáme hranici, která nás dnes ještě rozděluje? Bůh nám to ještě neukázal. On asi chce, abychom si byli vědomi, že pravost bude jeho dílem, nikoli naším. Tak jsme odkázáni na modlitbu, jako jediný prostředník spásy. /J. S. Úvahy věřících/

Ze záznamu Dr. Studeného se dále dovídáme o jeho plánech a záměrech na příští rok 1987. Hned na jaře bychom rádi opravili fasádu na farní budově. Je to nutné pro špatný vzhled budovy a pro dobrou pověst farnosti. Na místě, kde stojí dřevěné záchody za kostelem, chceme postavit nové, zděné. Při nich jedno skladiště na máry a druhé na nový betlém a různé drobnosti z kostela. Sakristie je malá a není vhodné místo. V době prázdnin by měli mozaikáři udělat poslední dvě mozaiky po stranách hlavního oltáře – Narození a Zmrtvýchvstání Páně. Očekáváme, že nám budou postupně dodávat z Holešova nové kostelní lavice. Chceme udělat na všechna barevná okna zvenku nová železná okna s průhledným sklem. Tím se uchrání barevná okna před nárazy vzduchu a v kostele se oteplí. V Újezdě „U kovárný“ chceme vyměnit kamenný kříž za nový. Ve Slopném bude třeba opravit vnitřek kaple. Snad nám to Bůh dopřeje.

Vydání za rok 1986:

Kámen na oltář Bolestné Panny Marie a na kříž za Újezdem 15 173 Kčs, zlacení dvou bočních oltářů a říms v kostele 60 649 Kčs, stolářské práce v JZD Študlov (2 boční oltáře a 4 klekátka) 7 790 Kčs, stolařské práce ve Slopném (sedátka pro ministranty, křesla, rámy na obrazy) 3 700 Kčs, stolařské práce v Holešově (2 zpovědnice, ambón, hlavní oltář, 4 stupně) 210 000 Kčs, mozaika sv. Mikuláše 120 000 Kčs, železo na okna a lešení 4 403 Kčs, betlém (krajinka a zbývající figurky – Bařinka, Popov) 15 372 Kčs, nové běhouny do kostela 5 813 Kčs, elektrický proud pro kostel (zvláště topení) 26 700 Kčs, doprava 2 350 Kčs, elektromateriál 5 924 Kčs, malování kostela 26 450 Kčs, stavební materiál (vápno, cement) 2 577 Kčs, zlacení kalichů a ciboria 15 000 Kčs, kamenické práce (kříž v Újezdě) 2 600 Kčs.

Mgr. Vladimír Měřínský

ŽIVOT A POSLÁNÍ KŘESŤANŮ V CÍRKVI A VE SVĚTĚ

Závěrečný dokument Plenárního sněmu katolické církve v ČR

Sněmovní text č. 8 (pokračování)

V těchto dnech (počátek nového školního roku 2012/2013) budeme mít možnost být svědky řešení onoho, jak bylo posledně napsáno, typicky českého napětí mezi nábožensko – církevní a národnostně – sociální dimenzí (dimenze = vlastnost, udávající velikost, míru něčeho, popř. trvání něčeho v čase či objektivně prokazatelná kategorie pochodů a obsahů, v nichž se uplatňuje psychická činnost člověka) našeho života, našeho českého národa. Jinak to bylo po národnostní stránce za 1. republiky. Byla možnost se na někoho druhého vymlouvat atd. – dnes ne. Jsme již svědky čtvrtstoletí trvající návaznosti na Desetiletí duchovní obnovy národa českého. Při hodnocení jejího výstupu se můžeme opřít i o srovnání. A výsledky – no jsou sebekriticky přesně podobné našemu obrazu, jako bychom se dívali do zrcadla. Jinak to ani nemůže být. Nabízí se zde hluboké zamýšlení a srovnání. Např. s našimi severními sousedy. Je velký rozdíl našich duchovních dějin oproti polským, v nichž se obě tyto dimenze vždy navzájem posilovaly – což přispělo jak k nesporné mravní autoritě církve v Polsku, tak i k mravní síle Poláků v bojích za národní svobodu. Zcela odlišný vývoj vztahu nacionalismu a katolictví v Čechách měl jistě i své kladné stránky, nelze však přehlédnout jeho vliv na oslabování mravního zdraví národa a ochuzování národní kultury a životního stylu o důležité hodnoty, spjaté s katolictvím. Jakkoli v každé generaci u nás najdeme krásné postavy, spojující vroucí vlastenectví s pevným katolickým přesvědčením, nebývalo v Čechách díky složitému historickému vývoji zcela lehké a samozřejmé chovat v jednom srdci bezvýhradnou loajalitu ke katolické církvi.

Dílo Desetiletí snad kromě jiného dává příležitost zhojit tuto starou jizvu v srdcích mnohých českých katolíků. Vůči dříve jmenovanému velikánu našich dějin sv. Vojtěchovi, a mnohému co představuje, máme my Češi dosud dluh. Výročí jeho mučednické smrti (letos již uplynulo 915 let) se nehodí k triumfalismu a oslavným frázím, je spíše příležitostí zpytovat svědomí, konat pokání. Jen pravda nás osvobodí! Všichni máme dost důvodů prosit o smilování a odpuštění Boží, a my katolíci jít v konání příkladem: „Katolická církev si nezakrývá svůj podíl viny na bolestných stránkách našich dějin“. V této souvislosti se poselství výslovně zmiňuje – v návaznosti na projev kardinála Berana na 2. vatikánském koncilu – o upálení Husově a o násilné pobělohorské rekatolizaci. Snad je tím naznačena možnost, že čeští katolíci nebudou navždy vystupovat v národě jen jako jedna strana, kladoucí své pojetí českých dějin polemicky proti straně druhé a její linii (řekněme evangelicko-liberální, vyznačené jmény Hus – Komenský – Masaryk), nýbrž že zrají ke schopnosti nabídnout jakousi syntetizující, univerzálnější a otevřenější interpretaci naší národní tradice, která by byla práva všem velkým hodnotám a velkým osobnostem naší historie, i když třeba ve své době stály v konfliktu s představiteli církve. Jednostranné výklady, podle nichž katolická církev byla vždy zapřisáhlou nepřítelkyní českého národa, by měla konečně ustoupit historické pravdě; vždyť i Palacký uznal, že „církev katolická v Čechách způsobila po celý čas bytu svého nepoměrně více dobrého nežli zlého“. Ještě snad jeden dodatek k této otázce: Když se Vojtěch loučil naposled se svým národem, který ho nepřijal, řekl: „Lámu hůl své pastýřské péče nad tímto lidem“. Jsou to strašná slova. Znějí jako kletba. Kdo by si nevzpomněl na slova Kristova: „Kdo nepřijímá vás, nepřijímá mne“. Do Prahy byly jeho ostatky nakonec triumfálně přeneseny. Náhrobek Vojtěchův v pražské katedrále – přes opakované slavnostní sliby v různých staletích – dodnes nebyl zbudován. Někomu mohou tyto historické reminiscence znít nepřijemně či pošetile. Někomu však třeba otevřou ještě jiné porozumění důvodům, proč pro dílo duchovní a mravní obnovy národa byla zvolena právě osobnost tohoto světce, a naznačí i to, v jakém duchu by se dílo uzdravení, nápravy a smíru mělo nést. Je dobré se zastavit, zpytovat svědomí, načerpat duchovní sílu – vykonat něco jako exercicie, duchovní cvičení. Odkaz Desetiletí duchovní obnovy má být v tomto smyslu jakýmiś exerciciemi pro celý národ, který nedávno vstoupil a již kráčí 3. tisíciletím. Chceme se nejen ohlížet do minulosti, hojit jizvy a smířovat dávná nepřátelství, ale především se dobře připravit na budoucnost.

*Mgr. Vladimír Měřinský
(pokračování příště)*

Pořad bohoslužeb v měsíci říjnu - farnost Újezd

1. října: Pondělí Sv. Terezie od Dítěte Ježíše,	17.00 Új.:	Za Josefa Stružku, Josefa Pavelku, Karla a Marii Drgovy a Boží požehnání pro živé rodiny	On
2. října : Úterý Svatých andělů strážných	18.30 Dr.:	Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, švagrové, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
3. října : Středa Ferie	17.00 Új.:	Za + Renatku Maliňákovu, Josefa Maliňáka, rodiče Hasoňovy, duše v očistci a dary Ducha sv. pro živou rodinu	ChV
	18.00 Sl.:	Na vlastní úmysl (<i>u příležitosti 70. narozenin</i>)	
4. října: Čtvrtek Sv. Františka	18.30 Dr.:	Za + manžela a rodiče, duše v očistci a Boží ochranu pro živou rodinu	
5. října : Pátek Sv. Faustyny Kowalské	15.00 Új.:	Za Františka Polčáka, manželku, rodiče z obou stran a živou rodinu	Mě
	18.00 Sl.:	Za + Jiřinu a Bohumila Váňovy, + Jindřicha Janků, duše v očistci, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
6. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za rodiče Machů, syna Ladislava, jejich rodiče, sourozence, Boží požehnání a ochranu P. Marie pro živou rodinu	ŠF
	16.00 Lo.:	Za + rodiče Hlavičkovy, duše v očistci, živou a + rodinu Hlavičkovu a Šustkovu	
7. října : Neděle 27. neděle v mezidobí P M Růžencové	7.00 Új.:	Za členy Živého růžence z Vysokého Pole	Ma
	8.15 Sl.:	Za + Pavla Heinze, jeho bratry, rodiče a Boží požehnání pro živ. rodinu	Če
	9.40 Új.:	Za farníky (<i>sv. křest</i>)	Am
	11.00 Dr.:	Za členy Živého růžence z Drnovic	ChV
8. října : Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za rodiče Drgovy, Josefa Ďulíka a živou rodinu	On
9. října : Úterý Sv. Dionýsia a druhů, muž.	18.30 Dr.:	Za + Jana Barcucha, vnuka Luboška, Annu Častulíkovu, dvoje rodiče a dar zdraví pro celou rodinu	
10. října : Středa Ferie	17.00 Új.:	Za + Vojtěcha Kořenka, rodinu Kořenkovu, Kostkovu, Chromčákovu, Balouškovu, Justina Kojdu, Josefa Ovesného a dar zdraví pro živé rodiny	Če
	18.00 Sl.:	Za + manžela, dva syny, + rodiče Zvonkovy, Fiodorovy, jejich stařečky, Boží požehnání a ochranu pro živé rodiny	
11. října: Čtvrtek Ferie	18.30 Dr.:	Za + Josefa Stružku, rodiče Slámovy, Stružkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
12. října : Pátek Sv. Radima, biskupa	15.00 Új.:	Za + rodiče Mikulů, jejich rodiče, dceru, dva zetě, dary Ducha sv. a Boží pomoc pro živé rodiny	Ku
	18.00 Sl.:	Za + Josefa Šimonů, dceru Janu, rodiče z obou stran, duše v očistci, živou a + rodinu	
13. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za;+ Jaromíra Pochylého, rodiče, živou a + rodinu	Mě
	16.00 Lo.:	Za + Františka Fojtíka, rodiče z obou stran a živou rodinu	
14. října : Neděle 28. neděle v mezidobí Hornolhotské hody	7.00 Új.:	Za členy Živého růžence z Loučky	ŠF
	8.15 Sl.:	Za členy Živého růžence ze Slopného	Mě
	9.40 Új.:	Za členy Živého růžence z Újezda	Ra
	11.00 Dr.:	Za + manžela Jana Machů, Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu	MJ

15. října: Pondělí Sv. Terezie od Ježíše, panny	17.00 Új.:	Za + rodiče Mikulkovy, Františka Drábka, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	On
16. října : Úterý Sv. Hedviky, Sv. Markéty	18.30 Dr.:	Za + Františka Tichého, syna, rodiče z obou stran, dva zetě, švagry, příbuzenstvo, duše v očištění a živou rodinu	
17. října : Středa Sv. Ignáce Antiochijského, biskupa a muč.	17.00 Új.:	Za + manžele Machů, jejich syna Oldřicha, manžele Váňovy a jejich syna Josefa, manžele Fojtíkovy, duše v očištění a živou rodinu	ChV
	18.00 Sl.:	Za rodiče Váňovy, dceru Jaroslavu a dar zdraví pro živou rodinu	
18. října: Čtvrtek Sv. Lukáše, ev.	18.30 Dr.:	Za + rodiče Častulíkovy, dceru Annu, syna Jana, jeho manželku a duše v očištění	
19. října : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za + Josefa a Amálii Buriánkovy, Františka Buriánka, rodiče Buriánkovy, Bližňákovy, Boží pomoc a ochranu P. M. pro živou rodinu	Am
	18.00 Sl.:	Za + Josefa, Otilii a Věru Fiodorovy, rodiče Váňovy, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	
20. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Na + Marii Zvonkovuk nedožitým 90. narozeninám, jejího manžela, rodiče z obou stran, duše v očištění a Boží ochranu pro celou rodinu	ŠF
	16.00 Lo.:	Za + manžele Polomíkovy, syna Františka a dar zdraví pro živou rodinu	
21. října : Neděle 29. neděle v mezidobí Pouť myslivců na Sv. Hostýně	7.00 Új.:	Za + Františku a Jana Kořenkovy	An
	8.15 Sl.:	Za + rodiče Bartošovy, + syna, rodiče Janošovy a + syna a celé příbuzenstvo	ZvV
	9.40 Új.:	Ke cti sv. Huberta za členy Mysliveckého sdružení z Újezda, Vysokého Pole a Loučky	Ra
	11.00 Dr.:	Za + rodiče Stružkovy, jejich dceru, syna, dva zetě, s prosbou o dar zdraví, Boží požehnání pro živou rodinu a za duše v očištění	MJ
22. října: Pondělí Ferie	17.00 Új.:	Za Josefa Janoše, maminku, duše v očištění, Boží požehnání a ochranu pro živou rodinu	On
23. října : Úterý Sv. Jana Kapistránského	18.30 Dr.:	Za Františka a Andělu Machů, živou a + rodinu	
24. října : Středa Sv. Antonína Maria Klareta,	17.00 Új.:	Za živou a + rodinu Mačkovu	
	18.00 Sl.:	Za + rodiče Hetmerovy, dvě dcery, Františku Tichou, + rodiče Urbaníkovy, dva syny, dceru a duše v očištění	Če
25. října: Čtvrtek Ferie Adorační den v Újezdě	17.00 Új.:	Za + Jana a Terezii Martinkovy, jejich rodiče, sourozence, švagry, + rodinu Tůmovu v cizině, duše v očištění a Boží požehnání pro živou rodinu	An
	18.30 Dr.:	Za Josefa Brlicu, + rodiče Brlicovy, Bodlákovy, dva bratry, švagra Antonína, prarodiče, dar zdraví a Boží požehnání	
26. října : Pátek Ferie	15.00 Új.:	Za rodiče Mozgovy, děti, rodiče Janáčovy, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu	Ra
	18.00 Sl.:	Za + Marii Vyskupovu, rodiče Vyskupovy, Vašinovy, živou a + rodinu	
27. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	6.30 Új.:	Za živou a + rodinu Kovaříkovu, Kozubíkovu a Lauterbachovu.	
	16.00 Lo.:	Za + rodinu Andrýskovu, Žáčkovu, + kněze, duše v očištění a Boží ochranu pro živé rodiny	Mě

28. října : Neděle 30. neděle v mezidobí <i>Újezdské hody</i> <i>Změna letního času na zimní...</i>	7.00 Új.:	Za + rodiče Machů, Rudolfa Müllera, duše v očistci a Boží požehnání pro živou rodinu	Ku Mě
	8.15 Sl.:	Za Josefa Hlavenku, rodiče a rodinu Strnadovu	
	9.40 Új.:	Za + Ludmilu Vítkovu	Am KJ
	11.00 Dr.:	Za + Miroslava Ovesného (<i>výroční mše sv.</i>)	
29. října: Pondělí Ferie	15.30 Új.:	Za + Antonína Jordána (<i>nedožítých 75 let</i>), rodiče z obou stran, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu	On
30. října : Úterý Ferie	17.00 Dr.:	Za + rodiče Machů, zetě Ladislava, rodiče Běloňovy a zetě Antonína	
31. října : Středa Sv. Wolfganga, biskupa	15.30 Új.:	Za + rodinu Divokou, Machů, Stružkovu a Boží požehnání pro živé rodiny	ChV
	17.30 Sl.:	Na poděkování Pánu Bohu za udělené dary a milosti, za + Annu Váňovu, + syna Karla, rodiče z obou stran a duše v očistci	

Pořad bohoslužeb v měsíci říjnu - farnost Horní Lhota

1. října: Pondělí Sv. Terezie od Dítěte Ježíše,	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + Marii a Josefa Stolaříkovy, Františka Petráše, živou rodinu a duše v očistci
4. října: Čtvrtek Sv. Františka z Assisi	16.00	Za + Josefa Vaněčku, dvoje rodiče, + rodinu Krajíčkovu, Vaněčkovu, Kolaříkovu, dar zdraví a Boží ochranu pro děti s rodinami
5. října : Pátek Sv. Faustyny Kowalské	17.30	Za + Břetislava Navrátila (<i>10. výročí úmrtí</i>), + syna Pavla, dvoje rodiče, s prosbou o Boží ochranu a dary Ducha sv. pro živou rodinu
6. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.30	Za členy živého růžence
7. října : Neděle 27. neděle v mezidobí	6.55	Za + manžela Václava Šenovského, dvoje rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu
	9.30	Za + Jana a Františku Masařovy, jejich rodiče, sourozence a duše v očistci
11. října: Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Aloise Majzlíka (<i>výroční mše sv.</i>), jeho rodiče a dar zdraví a Boží požehnání pro celou živou rodinu
13. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.30	Za + rodiče Kuželovy, syna Miroslava, Marii Ambrusovu, dceru Marii, manžela Václava, duše v očistci a celou živou rodinu
14. října : Neděle 28. neděle v mezidobí <i>Hornolhotské hody</i>	6.55	Na poděkování Pánu Bohu za přijatá dobrodiní u příležitosti životního jubilea s prosbou o dary Ducha sv.
	9.30	Za farníky
15. října: Pondělí Sv. Terezie od Ježíše, panny	17.00	<i>Sehradice:</i> Za drahé zesnulé, živou rodinu a duše v očistci
18. října : Čtvrtek Svátek sv. Lukáše, evangelisty	16.00	Za rodiče Honzovy, Žáčkovy, Evu Miškovu a manžele Slobodovy

20. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.30	Na poděkování Pánu Bohu za 90 let života
21. října : Neděle 29. neděle v mezidobí	6.55 9.30	Za + Ludmilu Chromčákovu, Radomíra Plška, celou živou a zemřelou rodinu Za + Aloise Maňase (<i>výročí úmrtí</i>), + Kamilku Maňasovu, rodiče Skovajsovy, živou a + rodinu Maňasovu
25. října : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + rodiče Janíčkovy, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
27. října : Sobota Sobotní památka Panny Marie	17.30	Za Anežku Žáčkovu, manžela, sestru, rodiče a Boží ochranu pro celou živou rodinu
28. října : Neděle 30. neděle v mezidobí Změna letního času na zimní...	6.55 9.30	Za Anežku a Ludvíka Heinzovy, rodiče, sourozence a Boží požehnání pro živé rodiny Za Bohumilu Heinzovu (<i>nedožítých 90 let</i>), jejího manžela Františka, celou živou a + rodinu
29. října: Pondělí Ferie	17.00	<i>Sehradice:</i> Za + Aloise Žáčka jeho syna, rodiče z obou stran a duše v očistci

Jména z kancionálu II.

(pokračování)

Lukáš Pražský (1458 –1528)

Tento český teolog a biskup Jednoty bratrské patří mezi nejvýznamnější představitele Jednoty bratrské. Zasloužil se o překonání odporu českých bratří ke vzdělanosti a vytvořil předpoklady k zařazení členů jednoty mezi kulturně nejvyspělejší vrstvy obyvatelstva českého království. Lukáš se narodil asi v r. 1458 v Praze, studoval na pražské univerzitě, která byla v té době ovlivňována kališníky, a v roce 1481 se stal bakalářem. Nedlouho nato konvertoval k jednotě bratrské. V jejích službách vykonal několik cest do ciziny. Například roku 1498 navázal kontakty se sektou valdenských v severní Itálii. Vycestoval také do Francie a Řecka. V 90. letech 15. století začaly bratrské sbory upouštět od původní puritánské strohosti. Bratři pochopili, že nemohou žít v naprosté izolaci od ostatní společnosti a zcela odmítat světskou moc a vzdělanost. To bylo mimo jiné zásluhou Lukáše Pražského, kterého si bratři zvolili roku 1500 za svého biskupa. Roku 1518 se pak stal prvním starším. Zemřel 11. prosince 1528 v Mladé Boleslavi.

Lukáš Pražský byl velmi plodným literárním autorem. Napsal přes sto spisů, které byly velmi dokonalé po stránce literární i stylistické. V nich vytvářel soustavu bratrského bohoslovectví a stanovil praktické návody a předpisy pro bohoslužbu, které důkladně teologicky zdůvodnil. V obranných spisech hájil jednotu proti útokům zvenčí. Velmi se zasloužil také o vymezení vztahu Jednoty bratrské k dalším proudům české reformace (luteránům, zwingliánům). Byl redaktorem nejstaršího českého tištěného kancionálu „Písničky“ z r. 1501. Jeho texty k vánoční písni **Vesele zpívejme** a k postní písni **Kristus příklad pokory...** byly zařazeny do Kancionálu.

František Čech
Pokračování příště

* * *

Nechtěj se podobat pozlacené korouhvičce na střeše vysoké budovy; jakkoliv se třpytí, ať je jak chce vysoká, nic nepřidá na pevnosti stavby.

- Buď raději jako starý základní kámen, ukrytý v zemi, kde ho nikdo nevidí. Díky tobě budova nespadne.

Josemaria Escrivá de Balaguer

ZPRÁVY A INFORMACE

Hody v Horní Lhotě. Oslava svátku sv. Dionýsia, patrona kostela, bude letos v neděli 14. října.

Adorační den v Újezdě. Ve čtvrtek 25. října bude vystavena Nejsvětější Svátost oltární k soukromé i společné účtě od 11.00 hodin. V 17.00 hodin bude mše svatá a zakončení adoračního dne.

Pozvánka na přednášku „Jak se nezbláznit“. Přednášející: Bc. Marcela Řezníčková Kdy: 27.10.2012 V kolik: 15.00 Kde: Kulturní sál Dolní Lhota. Hlídkání dětí zajištěno.

Připravujeme adventní duchovní obnovu. V sobotu 15. prosince se uskuteční v Újezdě jednodenní duchovní obnova, kterou povede P. Karol Matlok MIC. Začátek v 9.00 hodin v kinosále, závěr asi v 16.00 hodin mší svatou v kostele sv. Mikuláše. Přihlášky přijímáme v sakristii všech našich kostelů, nebo na telefonních číslech u uvedených v tiráži měsíčníku, či elektronicky na uvedené adresy tamtéž. (viz níže) Podrobnosti uvedeme v listopadovém farním měsíčníku.

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelech újezdské farnosti
v říjnu 2012

Dat. :	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
6.10.:	1.	4.	4.
13.10.:	2.	5.	5.
20.10.:	3.	6.	6.
27.10.:	4.	7.	7.

ŽIVOT FARNOSTÍ Měsíčník farností. Vydává: Řím. katol. farnost v Újezdě a Horní Lhotě pro vnitřní potřebu svých farníků. Adresa: Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5, tel./fax: 577350293; mobil: 731619849; 603154041; mail: rkf.ujezd@volny.cz. Webové stránky: www.rkf-ujezd.info; rkf-hornilhota.info. Uzávěrka vždy 20. dne předcházejícího měsíce.